

Ο Γιώργος Τσερδάνης σχολιάζει ελεύθερα...

ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΑ

→ tserdanisg@hotmail.com

Άλλες 3 Γαλανόλευκες για το OXI

28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ αύριο κι από σήμερα αρχίζουν οι εορτασμοί με την εκδήλωση της Ελληνικής Κοινότητας, του Γ. Προξενείου, της ΑΧΕΠΑ την Κυρια- κή κι όσες άλλες έχουν προγραμματιστεί με **ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ** συμμετοχή, αυτή της “τρισυπόστατης” Δημαρχίας Inner West.

Η ΟΠΟΙΑ, με πρωτοβουλία της Αντιδημάρχου Τζούλης Πασσά κι αποδοχή της προτάσεως της από τον Δήμαρχο Darcy Byrne, ΑΥΡΙΟ στα δημαρχεία (Town Halls) του Ασφιλεντ, Λάϊκαντ και Μάρρικβιλ, θα κυματίζει η Ελληνική Σημαία!

Αριθμοί που σε αηδιάζουν

ΠΑΝΩ από 40.000 στην Αυστραλία, τα ενήλικα σήμερα άτομα, που έχουν υποστεί σεξουαλική κακοποίηση ως ανήλικα! Κι η μεγάλη πλειονότητας αυτών νάχει υποστεί την κακοποίηση μέσα σε καθολικά, ή αγγλικανικά εκκλησιαστικά ιδρύματα!!

Ο ΘΕΟΣ να βάλει το χέρι Του!

Οι Εργατικοί θα σταματήσουν το αίσχος της πολυνανέγερσης

ΣΥΜΦΩΝΑ με δηλώσεις του αρχηγού της Αντιπολίτευσης NNO και άλλων στελεχών του Εργατικού Κόμματος, ανάμεσα στα οποία και η ομογενής Βουλευτής Κάντερμπερυ Σόφη Κώτσης, (στη φωτογραφία) υπόσχονται να σταματήσουν αυτό το όργιο δημιουργίας τεραστίων πολυκατοικιών από το Σύντενχαμ ως το Μπάνκστάουν, που ήδη ταλαιπωρεί τους κατοίκους των ενδιάμεσων περιοχών και κρύβει ακόμη χειρότερα επιτεύγματα. Καθ' ότι, σύμφωνα με καταγγελίες, όχι μόνο 30.000 διαμερίσματα για 100.000 νέους κατοίκους, αλλά 93.000 διαμερίσματα προγραμματίζονται στη ζώνη Σύντενχαμ - Μπάνκστάουν, με εγκατάσταση εκατοντάδων χιλιάδων νέων κατοίκων και ανάλογο στρίμω- γμα ΟΛΩΝ των κατοικούντων. Φραγμός σ' όλα αυτά θα μπεί, σύμφωνα μ' όσα υπόσχονται οι Εργατικοί, αν πάρουν την εξουσία στις εκλογές του 2019!

...ΚΑΙ ΕΑΝ ΩΣ ΤΟΤΕ, δεν έχουν οικοδομηθεί οι 93.000 των νέων διαμερισμάτων (και βάλε)!

Πόσοι περάσατε από Holden ή από Dunlop; ΘΥΜΙΣΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΛΙΟΥΣ, - ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

ΤΟ ΠΡΟΣΦΑΤΟ «κλείσιμο» του τελευταίου εργοστασίου παραγωγής αυστραλιανών αυτοκινήτων Holden, στην Αδελαΐδα, με γύρισε μισό αιώνα πίσω και συγκεκριμένα στην 10ετία του '60. Τότε που, ως... πρωτείτης μετανάστης, είχα εγκαταλείψει χωριό της Κουνηματάνδης και τους αγαπημένους συγγενείς μου οι οποίοι ήσαν εγκατεστημένοι εκεί, αναζητώντας την τύχη μου στο Σύντενχ. Άγνωστος εν μέσω αγνώστων.

Μ' ΕΞΗΝΤΑ ΛΙΡΕΣ στην τσέπη, αφού εγκαταστάθηκα σ' ένα φλατέτ του Νιούταουν, άρχισα να ψάχνω για δουλειά και το Holden στο Pagewood ήταν το πιο σίγουρο ότι θα μου την εξασφάλιζε, όπως μου είπαν. Πράγματι πήγα εκεί και με προσέλαβαν, βάζοντας τα' όνομά μου ανάμεσα σε πολλές, πάρα πολλές, χιλιάδες ομογενών που είχαν προσληφθεί κι εργασθεί εκεί πρίν, ή και μετά από μένα.

ΟΜΩΣ, ούτε δυσ ώρες άντεξα μέσα στην βιομηχανική ατμόσφαιρα της Holden, όταν μ' έβαλαν σε μια από τις γραμμές ολοκλήρωσης τμημάτων αυτοκινήτου που περνούσαν ασταμάτητα μπροστά μου, καθώς υποχρεωμένος και όρθιος έπρεπε να κάνω συνεχώς τις ίδιες εργασιακές κινήσεις. Σαν τον Τσάρλου Τσάπλιν (Σαρλώ) στην ταινία «Μοντέρνοι Καιροί», όπου τον βλέπουμε να συνεχίζει να κουνάει χέρια και κορμί όπως έκανε εργαζόμενος, ακόμη και μετά την 8ωρη βάρδια του, καθώς διέσχιζε τους δρόμους για να πάει στο σπίτι του!

ΣΤΟ 10ΛΕΠΤΟ της πρωινής εργασιακής διακοπής πήρα δρόμο από την Holden!! Κι' ούτε αντίο είπα σε κανέναν. Στη συνέχεια δούλεψα σε μπυραρία της Castlereagh St. κι αργότερα στο εργοστάσιο ελαστικών Dunlop, όπου το βδομαδιάτικο ήταν σχεδόν διπλό και σού έδιναν κι ένα 5λιρο, αν τους έφερνες νέο εργάτη. Δυό μέρες μετά την πρόσληψή μου κι' εκεί μπάφιασα κι' είπα στον προϊστάμενο (Μαγκίνα, με τ' όνομα) ότι φεύγω, γιατί δεν μπορώ οκτώ ώρες συνεχώς να ισιώνω ρόλους υφασμάτων που χρησιμοποιούνταν στην κατασκευή ελαστικών αυτοκινήτων.

Γνώριζα τότε για τ' αυτοκίνητα, όσο ο Γιωργάκης για ποδήλατα

ΔΕΝ ΞΕΡΩ γιατί ο κ. Μαγκίνα, δεν μ' άφησε να φύγω και μού πρότεινε μια άλλη δουλειά, ίσως την πιο... απολαυστική σ' ολόκληρο το Dunlop, όπου οι περισσότεροι δούλευαν σκληρά. Φεύγοντας κατακουρασμένοι, μετά τη βάρδια τους στο ονομαστό εργοστάσιο, που βρισκόταν τότε ανάμεσα στο Ντρυμόν και Ροζέλ, δίπλα στο ne;ο όπου αργότερα δημιουργήθηκε πολυαγορά και τώρα γέμισε πολυκατοικίες.

ΣΤΗ ΝΕΑ θέση που ανέλαβα δούλευα, ένα 15λεπτο κάθε δυσ ώρες βγάζοντας ρόλο από δίχτυ που είχε ψηθεί σιγά σιγά μέσα σ' ένα τεράστιο «φούρνο» και βάζοντας ένα άλλο άψητο στη θέση του. Η πλάκα ήταν ότι τη δουλειά αυτή, λόγω απαιτήσεως του γιούνιον, την κάναμε, όχι ένα αλλά ΔΥΟ άτομα!

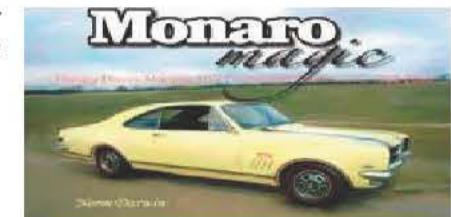
ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΟ όμως γεγονός από την «καλή δουλειά» στο Dunlop, υπήρξε η γνωριμία μου με τον Γρηγόρη Χρονόπουλο, που εργαζόταν σε γειτονικό τμήμα του εργοστασίου πλαισιωμένος από πεντέξι εργάτριες. Έτσι έπιασα κουβέντα και μ' αυτόν, μιλώντας πρώτη φορά από τη στιγμή που είχα πατήσει στην Αυστραλία περί ακαδημαϊκών, πολιτικών και λογοτεχνικών θεμάτων

Λάστιχα, Χρονόπουλος και φιλοδιανοούμενοι

ΟΦΕΙΛΩ γι' άλλη μια φορά να αναφέρω ότι χάρη στη γνωριμία μου αυτή, εισήλθα ως νεαρούλης στον κύκλο των φιλότεχνων, θεατρόφιλων και φιλο-διανοούμενων, ο νεώτερος των οποίων, ήταν 18 χρόνια μεγαλύτερός μου!!

ΠΡΙΝ ΚΛΕΙΣΩ την σημερινή αναδρομή θ' αναφέρω μερικά μόνο από τα ονόματα των μελών του κύκλου αυτού, το τακτικό αντάμωμα των οποίων γινόταν εναλλάξ στο σπίτι του Χρυσόστομου Μαντουρίδη, ή του αδελφού του Αντώνη Μαντουρίδη. Πάντα παρόντες οι: Φώτος Σταύρου (υποπρόξενος τότε) και η σύζυγός του Έλενα, Βαγγέλης Παπαδόπουλος και η σύζυγός του Μέλπω, Λάμπης Πασχαλίδης Θόδωρος Πατρικαρέας, Αγγελος Κούρλιος κι Άγγ. Αδάμ. Υπήρ- χαν κι άλλοι που έρχονταν αραία όπως η Φωφώ Τζαίμης, πρώην σύζυγος του Λ. Πασχαλίδη, μια από τις πρώτες παραγωγούς ελληνικής ραδιοφωνικής εκπομπής κι αργότερα συνεργάτιδα σ' εφημερίδα.

ΥΠΗΡΞΕ ΟΜΩΣ αργότερα και μια δεύτερη «επαφή» μου με την Holden, από την οποία παρέλαβα κι' οδήγησα από τους πρώτους στην Αυστραλία για ένα τριήμερο το νέο της τότε και ζηλευτό μοντέλο MONARO. Η ευκαιρία αυτή, την οποία χαρακτήρισα εκ μέρους μου «εκδικητική», μου δόθηκε επειδή ως δημοσιογράφο πλέον, η διεύθυνση της εφημερίδας με είχε ονομάσει Motoring Editor, μ' αποτέλεσμα να μου προσφέρονται ΟΛΑ τα νέα μοντέλλα αυτοκινήτων που παράγονταν, ή εισάγονταν στην Αυστραλία, για να τα οδηγήσω (συνήθως γουηκέντ)

και να περιγράψω τα προσόντα τους. Έστω κι αν οι γνώσεις γι' αυτοκίνητα, ήταν όσες περίπου του Γιωργάκη Παπανδρέου για... ποδήλατα!

ΦΥΣΙΚΑ έπαιρνα το διαφημιστικό έντυπο που συνόδευε το νέο μοντέλλο, διάλεγα μερικά από τα πρόσόντα που περιγράφονταν, τα μετέφραζα στα ελληνικά και... πάμε γι' άλλα!

ΟΛΑ ΑΥΤΑ μού τα έφερε στο νου το λουκέτο Holden στην Αυστραλία, μετά την παραγωγή άνω των 7,5 εκατομμυρίων αυτοκινήτων, στα 69 (!) χρόνια της εδώ παραγωγικής δράσης της. Στην οποία συνέβαλαν ως εργάτες ή και ως επιβλέποντες εργαζομένους ΔΕΚΑΔΕΣ ΧΙΛΙΑΔΕΣ συμπατριωτών μας. Οι οποίοι άντεξαν για λίγο, ή και για πολύ στο αυτοκινητοπαραγωγικό εργασιακό περιβάλλον.

ΣΙΓΟΥΡΑ κάποιοι από αυτούς υπάρχουν ακόμη κι αναμεσά σας, με τούτο το γραπτό θα τους θυμίζει τα παλιά μεταναστευτικά τους χρόνια.